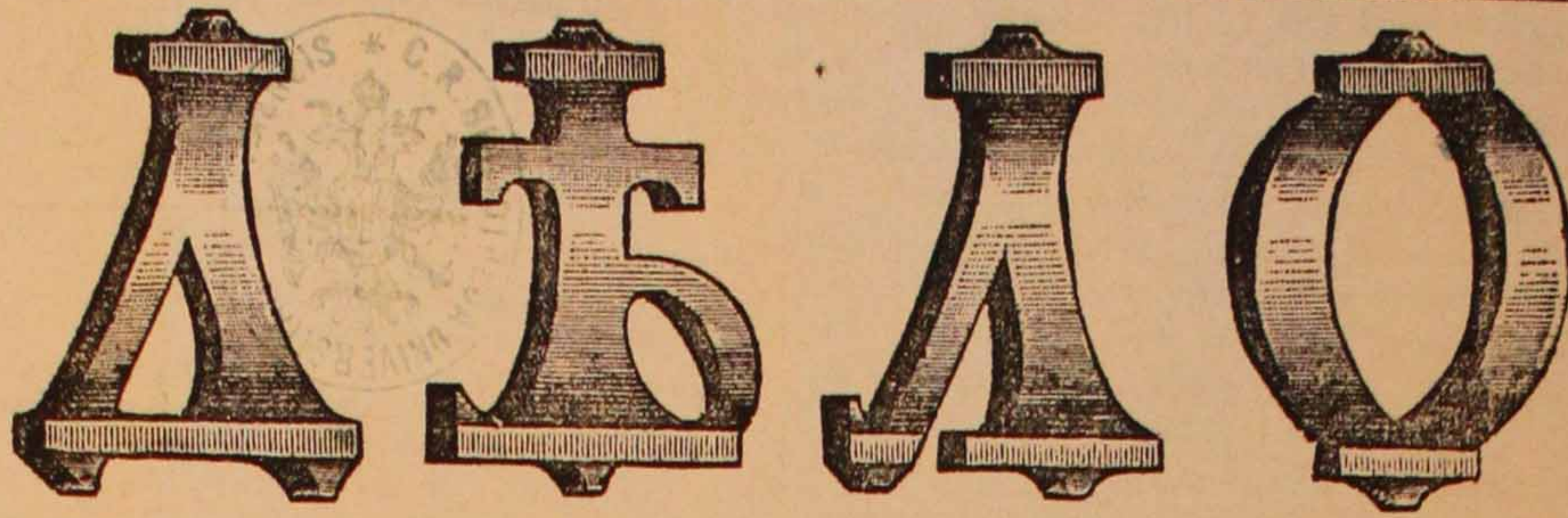

Выходить во Львѳвъ що Вторника, Четверга и Суботы
кромѳ русскихъ святъ о 4-ой год. попод. Литер. додатокъ
Библиотека найзнам. повѳтетей" выходить по 2 почат. ар-
кушъ кожного 15-го и послѳдняго дня кожного мѳсяца.
Редацiя, администрацiя и експедицiя подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Вѳб лiоты, посылки и рекламации належитъ пересылати
Гдѳъ адресою: редацiя и администрацiя „Дѳла“ Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не ввертаются тѳлько на поперѳдно застере-
женiю.
Поодинокое число стоить 12 кр. а. в.
Оголошенiя принимаются по цѳнѳ 6 кр. а. в. ѳтъ однок.
стрѳнки початкомъ.
Рекламации неопечатанъ вѳльнѳ ѳтъ порта.
Предплату належитъ пересылати враню (найдучше
почтовымъ переклазомъ) до: Администрацiя часописи „Дѳло“
ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѳло“ для Австрiи: для Россii:
на цѳлѳй рѳкъ . . . 12 вр. на цѳлѳй рѳкъ . . . 12 рубл.
на пѳловъ року . . . 6 вр. на пѳловъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 вр. на четверть рок. . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотеки“: отъ дол. „Библиотеки“:
на цѳлѳй рѳкъ . . . 16 вр. на цѳлѳй рѳкъ . . . 16 рубл.
на пѳловъ року . . . 8 вр. на пѳловъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 вр. на четверть рок. . . 4 рубл.
на самыя додатокъ: на самыя додатокъ:
на цѳлѳй рѳкъ . . . 5 вр. на цѳлѳй рѳкъ . . . 5 рубл.
на пѳловъ року . . . 2 50 вр. на пѳловъ року . . . 2 50кр.
на четверть року . . . 1 25
Для Заграничъ, окрѳжъ Россii:
на цѳлѳй рѳкъ . . . 15 вр.
на пѳловъ року . . . 7 50 вр.
на четверть року . . . 3 75 вр.
отъ дол. „Библиотеки“: на самыя додатокъ:
на цѳлѳй рѳкъ . . . 19 вр. на цѳлѳй рѳкъ . . . 6 вр.

ВП. Читателѳвъ въ Россii просимо ма-
ти на уважѳ, що въ вымовѳ ѳ=ji, ѳ, ѳ=i, и (въ
оереднѳй и на кѳнци слѳвѳвъ)=ы, и (на початку
слѳвѳвъ и по самогласныхъ) = i, ѳ (на початку
слѳвѳвъ) = ѳi.

Отъ 1 (13) жовтня Експедицiя для львѳв-
скихъ П. Т. Предплатниковъ уряджена
въ льокали Администрацiи, при улицы Га-
лицкѳй ч. 44 на 2 поверсѳ и тамъ лише
буде „Дѳло“ имѳ выдаватися.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпо-
чався IV. четвертѳрѳкъ. Просимо П. Т.
Предплатниковъ поспѳшити съ надѳсла-
нѳемъ дальшою предплаты, щѳбы не зай-
шла перерва въ высылцѳ.

Рѳвножь просимо о надѳсланъе за-
леглостей тыхъ П. Т., котрымъ предпла-
та скѳнчилася вже давнѳйше, бо мы
мусимо всѳ нашѳ выдатки платити го-
тѳвкою.

Нечувана, безпримѳрна рѳчь!

Если коли-небудь польска суспѳльнѳсть
мала случаѳ пересвѳдчитися о тѳмъ, що ру-
скiй часописи и рускiй послы не поведутся
нѳякою „факцiйною опозицiею“, — якъ се любятъ
голосити клеветливѳе польске дневникарство, —
але все мають на душцѳ и на оцѳ загальне
добро краю та народа и моральнѳсть публичну
и подъ тымъ праноромъ ведутъ безнастанну
вѳйну противъ всякихъ ворожихъ деструк-
тивныхъ и деморализующихъ элементѳвъ, —
то найлучшiй случай до того мала при интер-
пелации русскихъ послѳвъ въ соймѳ въ справѳ
подавѳго въ русскихъ часописяхъ факту, що
дѳдичъ Конарскiй въ Лискоѳмъ повѳтъ закупили
на лицитациѳ 219 моргѳвъ лѳса громады
Ветлинъ за 60 кр. в. а., с. е. близько 4
морги за 1 кр. а. в.! Коли рускiй послы
внесли тую интерпелацию въ соймѳ, то пано-
ве дѳдичъ и графы усмѳхались, певно дума-
ючи, що рускiй послы чинятъ се для того,
щѳбы подкѳпати въ народѳ тѳе безграничне
довѳрiе селянъ до „iерархii суспѳльнѳсти“,
про котре такъ гладко говорилъ п. маршалокъ.
Нынѳ вже переконались, що въ представленю
русскихъ послѳвъ не було анѳ слова пересады,
бо послушаймо, що пише львѳвскiй дописова-
тель „Czas-y“, опираючись на урядовыхъ до-
кументахъ:

„Звѳстный въ рускои интерпелациѳ фактъ,
що въ повѳтѳ Лискоѳмъ 219 моргѳвъ громад-
ского лѳса продано на лицитациѳ судовѳй за
60 крѳйцарѳвъ в. а., выдавался такъ неимо-
вѳрнымъ, що въ першѳй хвилѳ уважано его за
мистификацию або що найменше за нечувану
пересаду. Тымъ часѳмъ фактъ сей правдивый,
а понеже що до правдивѳсти его нема вже нѳ-
якого сумнѳву, тожь годится зресѳies fasti вы-
точити передъ судѳ прилюдный, щѳбы тiи,
щѳ суть въ силѳ ще зло направити, почувлися
до того обов'язку и тымъ спинили дальшiй не-
малѳ наслѳдки.

Зъ актѳвъ судовыхъ въ Перемышлѳ рѳчь
такъ представлялася. Громада Ветлинъ въ по-
вѳтѳ Лискоѳмъ выдала процесъ наслѳдникамъ
дѳдича Конарского о ѳтданъе грунтѳвъ рустѳ-
кальныхъ въ тѳйже громадѳ. Процессъ выпавъ
для громады некористно, а засудомъ судовымъ
въ 30 червня 1876 р. громада зѳстала засудже-
на на вворотъ коштѳвъ спѳру въ квѳтѳ 143 вр.
75 кр. дѳдичѳ Конарскiй, одержавши засудъ
користный, рѳшили не уступити анѳ на крокъ
громадѳ и судово почали доходити свои пре-
тенсiи о вворотъ коштѳвъ процесу. Наслѳд-
комъ сего нового процесу було судовѳ зарадже-
нѳе екзекуци на 219 моргахъ лѳса, котрѳ гро-
мада одержала яко еквивалентъ сервитутѳвый.
Лѳсъ тѳй ѳдѳнено судово на 1324 вр. 44 кр.
и ровнѳсено въ Балигородѳкѳмъ судѳ повѳто-
вѳмъ лицитацию, въ котрѳй на третѳмъ ре-
чиндѳ, дня 24 червня 1880 р. цѳлу просторѳнь
219 моргѳвъ набули Конарскiй яко, (казучи

языкомъ судово-лицитациѳнымъ), „найвыше
жертвующiй“ за 60 крѳйцарѳвъ в. а.! Якъ даль-
ше стверджують судовѳ акты, „ухвала при-
нимаюча протоколъ лицитациѳный до вѳдомости
суду, сталася вже правосильною“. Уже тѳе ста-
новить дивовижу, що дѳло такъ могло удерж-
каться такъ довго въ тайнѳ; се треба хибѳ
приписати лишь недѳальству громады и легко-
важеню вартѳсти лѳса въ околицихъ богатыхъ
въ матерiалъ деревляный.

Але сего ще не досѳтъ. Конарскiй набувшѳ
219 моргѳвъ лѳса за 60 кр. узнали ще потрѳ-
бнымъ пошукуютъ дальшiй своей претенсiи на
громадѳ. „Въ наслѳдѳвъ одержана такъ малѳ
цѳны купна“ — читаемъ дальше въ актахъ
суду перемыского, — „не лишь выше наведе-
нѳй коштѳ спѳру, але и ѳпѳсѳя признанiй коштѳ
екзекуциѳный въ квѳтахъ 7 вр. 97 кр., 8
вр. 87 кр., 35 вр. 99 кр., 159 вр. 65 кр. и 7
вр. 96 кр. въ цѳны купна лѳса вѳспоковнымъ
бути не могли и дѳятого Конарскiй внесли на
покрытѳе всѳхъ выше наведѳныхъ коштѳвъ
спѳру и коштѳвъ екзекуциѳныхъ прошенъе до
суду о удѳльненъе имѳ права заставу на запи-
сѳхъ державного довгу до громады Ветлинъ
привѳлежныхъ и о заставный описъ рѳшты
грунтѳвъ тѳи громады.“ До сего прошена судѳ
въ Перемышлѳ уже прихилився!

Досѳ представивъ я лише самъ хѳдъ дѳ-
ла. Щѳ оно само собою становить hoggendum,
нечуване досѳ въ суспѳльнѳсти, судѳвництѳвъ и
администрациѳ, се такъ ясно, що всякiй зроумѳ-
мѳе, кто лише коли-небудь чувѳ що о лѳсѳ и
его вартѳсти, о правѳ и его органахъ, о про-
цѳсѳ и его цѳли. Ба, не можна собѳ увидѳти
драстичнѳйшою критики аномальности нашего
устрою. Колибы сей фактъ бувъ знаный пер-
едъ розправѳю соймовѳною надъ внесенъемъ п.
Мадѳйского о реформѳ судѳвництва, то п. Ма-
дѳйского не булибы мабутъ такъ уважно слу-
хали, якъ на те его знаменита бесѳда дѳйстви-
заслужувала, бо цѳла зго свѳтла критика тепѳ-
рѳшныхъ ѳтношенъ блѳдне по при одиѳмъ
фактѳ въ тѳмъ родѳ, якъ выше наведѳный.

Щѳо найнеумнѳйше, то рѳвнодушнѳсть, сѳ
якою дѳтничѳ власти глядѳли на весь хѳдъ
справы. Дперва дня 17 жовтня с. р., ѳтже
коли вже рускiй послы поднесли цѳлу справу
въ соймѳ, судѳ окружный въ Перемышлѳ ба-
чився спонуканымъ звернути увагу Выдѳлу
кравѳого „до властивѳго урядована“ на сѳю ѳб-
ставину, „щѳо якъ начальство громады Ветлинъ,
такъ и рада повѳтова въ Лиску, котра о у-
хвалахъ екзекуциѳныхъ була повѳдомлена, по-
ступила собѳ недѳбре и сѳ явною шкодою для
громады.“ ѳтже дня 24 червня 1880 р., коли
219 моргѳвъ лѳса громадского продано за 60
крѳйцарѳвъ и коли була ще пора ввалити цѳлѳ-
ный актъ продажи, не ввало нѳкому на гадку
звернути на те увагу Выдѳлу кравѳого?!
Ажь дперва нынѳ по 3 лѳтахъ и по призна-
ню екзекуциѳ на облигациѳныхъ громады за коштѳ
сповѳдованъй нещастною продажою лѳса,
судѳ окружный ѳтмявѳся и ацѳлюе до „вла-
стивѳго урядована“ Выдѳлу кравѳого?! Вы-
дѳлѳ повѳтовый мабутъ не одержавъ повѳдо-
мленя о судовѳй продажи лѳса. Се его не оправ-
дуе передъ Выдѳломъ кравѳымъ, але се не
дозволяе судовѳи умыти нынѳ руки ѳтъ всего
и всю вину свалити на кого иншого. Нынѳ
находится справа въ рукахъ Выдѳлу кравѳого,
ѳтже що буде можливымъ, тое безъ сумнѳву
буде зроблено, щѳбы алу зарадити. Якiй ре-
зултатъ осягне Выдѳлѳ кравѳый, о тѳмъ до-
несу въ свѳѳмъ часѳ. Кто въ першѳмъ рядѳ
повиненъ почуватися поирати Выдѳлѳ кра-
вѳый, не треба навѳтъ говорити. За 60 крѳй-
царѳвъ можна при пануючихъ ѳтношенъяхъ на-
бути по формѳ правнѳй и цѳлѳый ключъ, але
вѳсѳ декрѳты судовѳи не въ силѳ заступити свѳдѳ-
мости правного и справедливого набути влас-
ности.“

Такѳ читаемо въ вчерашнѳмъ „Czas-y“.
Правду сказати — все то выгладѳе на яку
азiатску казку, — алежь, страшно и болестно

погадати, все оно чиста дѳйствиѳсть. Чувство
болѳю и обурѳня ѳпановуе при чатаню такого
нечуванѳго, безпримѳрного факту. Ктожь ви-
повникомъ? Зъ „Czas-y“ вже бачимо, що ви-
повникѳвъ богато. Страшнѳ хорѳбы панують
въ нашихъ кравѳыхъ ѳтношенъяхъ! Коли не
буде ужитый радикальнѳй лѳкъ, хочѳбы и без-
милосердно палючiй всѳ раны на суспѳльнѳмъ
организмѳ, — то можемо дожити сумной ка-
тастрофы... Caveant consules!

ПЯТЬ ЛѳТЬ НАШѳЙ ГОСПОДАРКИ КРАВѳВОЙ.

III. Выдатки кравѳвой.

(Доклѳченъе)
Щѳобъ законѳчити нашу, троха може й ва-
довгу розмовѳу о господарцѳ кравѳвой въ рокахъ
1876—1880, киньмо ще окомъ на выдатки са-
витарнѳ. Устава кравѳва зъ дня 6 сѳчня 1875
постановляе, що фондъ кравѳый платитъ въ
цѳлѳсти коштѳ лѳченя убогихъ хорѳхъ, при-
вѳлежныхъ до краю. Про то однакожь не стра-
тила обов'язуючою силы давнѳйша устава, котра
каже, що хорѳ, маючiй въ ѳтки платити коштѳ
лѳченя, дальше особы обов'язанѳ до такои у-
платы за хорѳхъ силою права цивильного, а
въ кѳнци служѳбодатѳлѳ, предпрѳемцѳ ремѳени-
чѳй, фабричнѳй и корпорацiи повиннѳй ввертати
фондови кравѳому коштѳ лѳченя. Тѳлько за
такихъ хорѳхъ, при котрыхъ не заходѳтъ по-
высѳй ѳбставины, платитъ край. Крѳмъ того
платитъ фондъ кравѳый такѳжь коштѳ лѳченя
убогихъ чужоземцѳвъ въ тыхъ державѳхъ, що
заклучили сѳ Австрiю подъ вгладомъ лѳченя
хорѳхъ угоду ѳперту на взаимности, такъ що
анѳ тамтѳ краѳ ѳтъ Австрiи не могутъ жа-
дати ввороту коштѳвъ за лѳченъе австрiйскихъ
пѳдданныхъ, анѳ Австрiя ѳтъ нихъ за лѳченъе
ихъ пѳдданныхъ.

Оплата коштѳвъ лѳченя убогихъ хорѳхъ
въ фонду кравѳого належится тѳлько тымъ
шпиталѳмъ, котрѳ соймѳ узнавъ за публичнѳй
и загальнѳй. Шпиталѳ тѳ суть слѳдующiй: кра-
вѳый загальнѳй шпиталѳ во Львѳвѳ (въ забу-
дованю колишнихъ Пiярѳвѳ), сѳ ѳдѳѳлами хорѳ-
рыхъ и положницѳ, кравѳый закладъ боже-
вольныхъ въ Кульпарковѳ, кравѳый шпиталѳ
въ Краковѳ, а дальше публичнѳй и загальнѳй
шпиталѳ по другѳхъ мѳстахъ, котрыхъ въ по-
чатку нашего пятѳлѳтя було 22, а при кѳнци
23. Коштѳ лѳченя убогихъ хорѳхъ, выплаченѳй
тымъ шпиталѳмъ въ р. 1876—1880, показанѳй
въ слѳдующѳй таблицѳ.

Рѳкъ	Залачено въ сумѳ	За дѳлѳвъ лѳченя рахув.	Звороты	Дѳйствиый выдатокъ	
1876	367.931	526.608	2.356	55.205	314.983
1877	440.971	711.741	1.173	64.343	373.801
1878	504.079	776.997	937	45.262	459.753
1879	541.987	794.513	7.133	48.121	500.998
1880	537.802	833.298	4.982	31.493	511.290
Разомъ	2,392.770	3.643.157	16.481	248.424	2,160.825

При уплатѳ шпиталѳмъ коштѳвъ лѳченя
перевѳдѳно обрахунокъ пѳсля выказаныхъ
дѳлѳвъ лѳченя. За день лѳченя выдѳлѳ кра-
вѳый въ поровнѳнню сѳ властею политичною
установлювавъ що року певну такеу зъ розѳр-
женъемъ кляеъ и сѳ уважлѳднѳемъ рѳжни-
цѳ мѳжь дорослыми а дѳтьми. Въ шпиталѳхъ
провинциѳнальныхъ такѳ тѳ были установлю-
ванѳй навмыслѳно высѳй ѳтъ дѳйствиыхъ коштѳ-
тѳвъ, а то въ тѳй цѳли, щѳбъ шпиталѳ мог-
ли зъ стягнѳныхъ ѳтъ хорѳхъ коштѳвъ упла-
чувати фондови кравѳому задатки, затыгнѳнѳй
на будѳву шпиталѳвъ. Въ мѳру однакожь у-
платы тыхъ задаткѳвъ выдѳлѳ кравѳый зни-
жувавъ такеу, хочѳ и не дуже значно. Она
выносила въ тыхъ пяти лѳтахъ пересѳчно
55 кр.

На законѳченъе нашей працѳ мусимо по-
дѳлѳтитися сѳ читателями ще одною загадкою,
на яку мы наткнулися въ працѳ п. Пилята.
Выдатки на лѳченъе убогихъ суть у него зве-
денѳй на таблицѳ стор. 62, а то въ тѳй спѳсѳбѳ,
щѳо при кожѳдѳмъ закладѳ выказано 1) кѳлько
ему заплачено зъ фондѳвъ кравѳыхъ и 2) за
кѳлько дѳлѳвъ лѳченя почислена та плата пѳ-

сля такѳы. Въ другѳй таблицѳ, стор. 64 по-
дано „число лѳченыхъ хорѳхъ (безъ вгладу
на то, чи се були убогi чи нѳ) и число дѳлѳвъ
лѳченя“. (Не вчислено клинику краковѳску, въ
котрой не ма даныхъ). Очевидна рѳчь, що въ
таблицѳ другѳй подано числа загальнѳй и чи-
сла тѳ мусѳтъ бути бѳльшiй ѳтъ специѳльныхъ
чиселъ (дѳлѳвъ лѳченя) въ таблицѳ першѳй.
И такъ оно есть, бо н. пр. всѳхъ дѳлѳвъ лѳ-
ченя (въ таблицѳ другѳй) начислено: за 1876
рѳкъ 806.568, зъ чѳго на убогихъ хорѳхъ (та-
блицѳ перша) выпадае 447.391 дѳлѳвъ; за 1877
рѳкъ 900.395, зъ чѳго на убогихъ 637.120 дѳлѳвъ;
на 1878 рѳкъ 991.977 дѳлѳвъ, зъ чѳго на убогихъ
692.696 дѳлѳвъ; на 1879 рѳкъ 1,023.518 дѳлѳвъ,
зъ чѳго на убогихъ 659.497 дѳлѳвъ; въ кѳнци
на 1880 рѳкъ 995.872, зъ чѳго на убогихъ
706.288 дѳлѳвъ. Припущѳнъе те оправдууютъ и
поодинокѳй рубрики обохъ таблицѳ, коли по-
рѳвносѳмо сѳ собою ихъ цифры. Кажѳмо „при-
пущѳнъе“, бо п. Пилятъ не бувъ ласкавъ вы-
равно вытолкувати, въ якѳмъ ѳтношеню сто-
итъ таблицѳ на стор. 62 до таблицѳ на стор.
64. Сумнѳвы будитъ въ насъ рубрика „закла-
ды для положницѳ“. Закладѳвъ такихъ маемо
два: во Львѳвѳ и въ Краковѳ. Коштѳ лѳченя
убогихъ положницѳ фондъ кравѳый ввертавъ
тѳлько закладѳи краковѳскому, а то въ сумѳхъ:
за 1876 рѳкъ 3.540 вр., за 1877 рѳкъ 13.879 вр.,
за 1878 рѳкъ 21.090 вр., за 1879 рѳкъ 20.839
вр. и за 1880 рѳкъ 22.304 вр. Закладъ львѳв-
скiй коштѳвъ лѳченя въ фонду кравѳого не
побиравъ, а побиравъ тѳлько дѳтацию на по-
крытѳе недѳборѳвъ. Дѳтациѳ та була невелика:
за 1876 рѳкъ 4.112 вр., за 1877 рѳкъ 13.495
вр., за 1878 рѳкъ 13.702 вр., за 1879 рѳкъ
14.456 вр. и за 1880 рѳкъ 14.787. Мѳжь тымъ
краковѳскiй закладъ для положницѳ крѳмъ выше
наведѳного ввороту коштѳвъ лѳченя бравъ
ще надѳо и дѳтацию, бѳдай въ двоѳхъ першихъ
рокахъ далеко бѳльшу ѳтъ львѳвского, бо вы-
носячу: за 1876 рѳкъ 31.687 вр., за 1877 рѳкъ
24.408 вр., за 1878 рѳкъ 13.640 вр., за 1879 рѳкъ
12.868 вр. и за 1880 рѳкъ 8.842 вр. Але не
ту ще лежить загадка, а тѳлько ѳтъ въ чѳмъ:
Въ таблицѳ другѳй (стор. 64) всѳхъ дѳлѳвъ
лѳченя „въ закладахъ положницѳ“ (значитѳся,
въ обохъ закладахъ) начислено: за 1876 рѳкъ
11.402, за 1877 рѳкъ 14.642, за 1878 рѳкъ 22.792,
за 1879 рѳкъ 17.925, а за 1880 рѳкъ 14.148
дѳлѳвъ. Мѳжь тымъ въ поперѳднѳй таблицѳ
(стор. 62) говорится, що самому закладѳи по-
ложницѳ въ Краковѳ заплативъ фондъ кра-
вѳый: въ 1876 роцѳ за 4.720 дѳлѳвъ лѳченя,
въ 1877 р. за 18.505 д. л., въ 1878 р. за 28.120
д. л., въ 1879 роцѳ за 27.785 д. л., а въ 1880
роцѳ 29.738 дѳлѳвъ лѳченя. „Щѳо сей сонъ зна-
читъ?“ Чи краковѳскiй закладъ положницѳ
справдѳй бравъ грошѳ въ бѳльше дѳлѳвъ лѳче-
ня, нѳжь ихъ въ загалѳ було въ обохъ закла-
дахъ, чи може п. Пилятъ чи то въ однѳй чи
въ обохъ своихъ таблицѳхъ нарѳбивъ нескѳажного
баламутства? Чи сякъ чи такъ, а тѳ неясности,
якихъ мы сѳе уже три выказали въ его однѳй
працѳ, спѳсѳбнѳй пѳдорвати наукову повагу про-
фѳсѳора университета и керѳвника кравѳого
бюра статистичного. Мы дуже були бѳ рады,
якъ бы п. Пилятъ при найблизшѳй спѳсѳбно-
сти вытолкувавъ тѳ „темнѳ мѳсяца“ въ своѳй
статистичѳ. Крѳмъ ввороту коштѳвъ лѳченя
убогихъ хорѳхъ платитъ край еще кравѳымъ
шпиталѳмъ дѳтацию на покрытѳе щѳрѳбныхъ
недѳборѳвъ. Дѳтациѳ та выносила въ загалѳ:
въ 1876 роцѳ 341.559 вр., въ 1877 р. 301.258
вр., въ 1878 р. 293.725 вр., въ 1879 р. 264.433
вр. и въ 1880 р. 193.842 вр. Якъ бачимо, сѳ
рубрика постѳйно и значно зменшувалася.
Крѳмъ того платитъ край рѳчно коштѳ ще-
плѳня ѳпы, котрѳ выносили: за 1876 рѳкъ
57.181 вр., за 1877 р. 57.229 вр., за 1878 р.
57.220 вр., за 1879 р. 57.775 вр., за 1880 р.
58.049 вр.; дальше подорожѳ лѳкарѳкѳй и лѳки
для хорѳхъ на заравнѳй слабѳсти, котрѳ вы-
носили: за 1876 рѳкъ 23.328 вр., за 1877 рѳкъ
32.909 вр., за 1878 р. 46.396 вр., за 1879 рѳкъ

56.108 ар. и за 1880 р. 10.722 ар. Въ кнѣжцѣ вгадаемо такожъ про выдатокъ „на краевій закладъ добротиний“, т. е. головню будовы рѣжнихъ шпательвъ и домѣвъ притулку, котрѣ выносили: за 1876 рѣкъ 21.397 ар., за 1877 р. 20.961 ар., за 1878 р. 25.922 ар., за 1879 рѣкъ 16.447 ар. и за 1880 рѣкъ 16.847 ар. На томъ и скѣнчимо оглядъ цифровый нашего краевого господарства за 1876—1880 роки. Гдеякѣ уваги до характеристики того господарства позволимо собѣ при способности зробити въ окремѣй статїи. Теперь же не можемо розвѣстатися съ працею п. Пилята, не высказавши ще разъ своего глубокого жалаю надъ тымъ, що чоловікъ съ претенсіями на ученость може выпускати въ свѣтъ роботу съ такими негодностями въ цифрахъ. Коли вѣщ працѣ краевого бюро статистичного, а бодай вѣщ выходячїи зъ подъ рукъ п. Пилята суть такъ само докладнїи, якъ отця, то пожалейся Боже нашон краевой статистици!

М.***

Справозданье

товар. „Академичне Братство“ за р. 1882/83.

Вже въ справозданїяхъ зъ минувшихъ лѣтъ могли мы прилюдно сконстатувати вельми потѣшачої фактъ, що наше академичне товариство щоразъ то красше розвивається. Той самъ фактъ поднести належить и въ сегорѣчнѣмъ справозданїи, закимъ прпнотушимо до подрѣбного выказани нашон дѣяльности.

Если же въ минувшихъ послѣднихъ двоухъ рокахъ стать финансовый „Академичного Братства“ на стѣлько бувъ поправився, що его существованье и его неопиненый матеріальными трудностями розвѣи можна було уважати вповнѣй обезпечеными, то сего року доволѣ буде дотычно сего навести, що коренный фондъ товариства досягае доволѣ поважнои сумы 1000 ар. (готѣвкой), не говорячи же о значныхъ фондахъ пожичковѣмъ и библіотечнѣмъ и о мастку, якїи товариство посѣдае на пожичкахъ и ѣтоткахъ.

Зъ кружокѣвъ научныхъ, котрѣ въ мыслѣ §. 2 al. 5 въ нашѣмъ товариствѣ существуютъ, розвивали болѣшу дѣяльність головню два кружки: философичный и правничїи. Не ту мѣсце наводити подрѣбно справозданье зъ численныхъ заѣданъ оныхъ кружокѣвъ, однакъ се можемо на смѣло зазначити, що кружки сї зможуть колїсь статися розсадняками ширшон науковон дѣяльности; въ нихъ вправляються молодїи люде до систематичнои науковон працѣ на болѣшїи розмѣры, въ нихъ освоюються съ разумнымъ подѣломъ сеи спѣльной силами вѣщъ провадженои працѣ, въ нихъ познають — що такъ скажемъ — самї себе, свои спѣлнїи засобы, свои способности, — познають, що вже маемъ, а чого намъ не достаетъ. Звѣстно, якъ дуже нашїи науковїи силы роздробленїи, — а вже послѣднїи часть, змагатилося усиленно до чимъ скоршого лученя сїхъ силъ, до организоваия опѣльной науковон працѣ. Колясь, дасть Богъ, зъ членѣвъ такихъ научныхъ „кружокѣвъ“ зможуть статися члены поважѣйшихъ научныхъ институцїи. Кружокъ философичный перенявъ на себе по смерти незабутного бл. п. проф. Онишкевича дальше самостѣйно веденье издавничества III-ого тома „Рускои Библіотеки“. Треба було переглянути рукописи, котрѣ по смерти первѣстного издавца лишались, треба було доповнїти се, чого недоставало (такъ и. пр. зъ писанъ Якова Головацкого зовѣмъ нѣчого не було приладженого). Кружокъ правничїи занимается вже ѣтъ довшого часу укладаньемъ рускои историчнои правничои терминологїи. Гдеякѣ працѣ членѣвъ обоухъ сїхъ кружокѣвъ були печатанїи. Кружокъ музичный не змѣгъ головню задля невеликого числа належачихъ до него членѣвъ розвинути болѣшон дѣяльности; всежь бравъ нашъ хоръ часть въ устроюваныхъ въ комнатахъ нашего товариства и „Рускои Бесѣды“ вѣчерницяхъ (разъ ѣтбулись такїи вечерницѣ въ Куликовѣ), якъ и при внїшихъ случаяхъ, такъ на пр. спомагаючи хоръ нашон народнои сценѣ. Съ початкомъ сего шкѣльного року завязується ще кружокъ етнографичный. Отсе загалный оглядъ стану нашего товариства и его дѣяльности въ минувшѣмъ шкѣльнѣмъ и администратїионѣмъ роцѣ.

Выдѣлъ ѣтбувъ 20 засѣданъ. Въ мыслѣ порученя загалныхъ зборѣвъ выеднавъ выдѣлъ у бл. п. проф. Онишкевича позволенье издаваня III т. „Рускои Библіотеки“; не наша вина, що по причинѣ ненадѣйнои смерти сего ученого мужа издавничтво проволочлось, хочъ и помимо всѣхъ значныхъ перепонъ напевно можемъ оказати, що сей III томъ выйде найдалше въ протягу слѣдующихъ 3-ехъ мѣсяцѣвъ. Крѣмъ того выеднавъ

выдѣлъ значнїи користи для товариства зъ розпродажи I и II т. „Рускои Библіотеки“. — Якъ и минувшихъ грѣхъ лѣтъ, такъ и сего року мали члены товариства добре заосмотрену читальню. Выдѣлъ постарався о новїи членскѣй карты, о доповненье и польишенье инвентаря, о зниженье цѣны билетѣвъ до театру (акъ руского такъ и польского), о билеты до лазнѣ и на нафту. Удѣлено тремъ членамъ пожички въ загалнѣй сумѣ 25 ар. Стягнено зъ давнихъ довгѣвъ 51 ар. 62 кр. Що до хаты, то удавався выдѣлъ письменно до хв. Совѣта „Народногo Дому“ о безплатне — евентуально за половину цѣны — помѣщенье, не одержавъ однакъ досї ѣтповѣди. Закуплено кѣлка новыхъ книгъ до библіотеки; предлачувано „Кїевску Старину“, „Przewodnik naukowy“ и „Przewodnik bibliograficzny“. Стяганье выпожиченыхъ книгъ поступало дуже скоро, бо выдѣлъ выеднавъ въ ректоратѣ ѣтмовлюванье видиматы тымъ, що книжкѣ не ѣтдавались. Кружкови философичному ѣтотулено, якъ передъ тымъ правничому, значне число стисло научныхъ книгъ.

О достойну репрезентацию на вѣщ старався уступаючи выдѣлъ, будѣто помѣщачои автентичнїи информации о станѣ товариства и его дѣяльности, въ нашихъ часописяхъ (на пр. простуючи ложнїи вѣсти о товариствѣ, завѣдомляючи о ходѣ издавничества „Рускои Библіотеки“), будѣто выступаючи яко репрезентантъ рускои академичнои молодежи, где до сего лучалась ѣтповѣдана нагода. „Академичне Братство“ взяло участь въ устроѣнїи въ память Тараса Шевченка вечерку, такожъ въ вечерку въ память Маркіяна Шашкевича (съ спѣвудѣломъ хору товариства). Выслано телеграмы: Вп. Володимирови Качалѣ съ подякою за его великодушный даръ для товариства въ сумѣ 200 рублѣвъ, и на загалнїи зборѣи нашего господарско-промыслового товариства. Вп. добродѣви нашего товариства о. послѣви Стефану Качалѣ выготовлено и переслано при случаю его именинъ адресъ съ подпїсами членѣвъ. Зложено ѣтъ „Академ. Братства“ вѣнки на домовинахъ нашихъ незабутыхъ патрїотѣвъ Володимира Барвѣньского (був. члена и головы нашего товариства) и проф. Игната Онишкевича. Почтено вѣнкомъ лавровымъ знамениту аргистку нашон народнои сценѣ п-ю Биберовичеву. Торбиче представленье въ руско-народнѣмъ театрѣ (на нашъ дохѣдъ) принесло для товариства, дякуючи головню заходамъ уступаючи выдѣлу, значну суму 91 ар. „Академичне Братство“ вписалось съ двома удѣлами до завланои власне „Народнои торговлѣ“. Вконецъ му- оимъ ще поднести запомогу въ сумѣ 250 ар., яку удѣлявъ намъ сегорѣчнѣи сесїи Выс. Соймъ краевїи, за що позволяемъ собѣ на сѣмъ мѣсци такъ Выс. Соймови якъ и Ёго Магнїфиценцїи п. ректорѣи Ритнерѣи, котрый около побѣльшена минувшорѣчнѣи субвенцїи (въ сумѣ 100 ар.) усиленно заходився, — наше сердечне „спасїа Богъ“. Дякуемо такожъ сердечно хв. Редакцїи „Дѣла“, котра все радо оповняла нашїи просьбы, якъ такожъ и вѣщ тымъ редакцїямъ, котрѣ чи то прихильно о нашѣмъ товариствѣ ѣтзывались, чи то намъ свои часописи даромъ присылали. Дякуемо хв. товариству „Руска Бесѣда“, котре нѣколи не ѣтмовляло нашому товариству своихъ комнатъ и Вп. дарекцїи руского народногo театру, котра и сего року звѣдила заповнїти намъ одно бенефи совѣ представленье (на 6 л. листопада).

Во Львовѣ 16 (28) жовтня 1883.

И. Матвѣев, голова.

В. Коцовскїи, за секретаря.

Станъ касы „Академичного Братства“

Оборотъ касовый въ администр. роцѣ 1882/3:	
Приходу было всего	785 90 1/2 ар.
Розходу	384 73 1/2 ар.
Звышка	401 17 ар.
Додавши до сего мастокъ грошевыи зъ минувшого року, отнимаемо загалную суму:	831 50 ар., а додавши ще удѣлену Выс. Соймомъ запомогу въ сумѣ 250 ар. — отнимаемо 1081 50 ар. а. в.
Грошевыи мастокъ товариства дѣлятся на:	
I. Фондъ коренный	727 96 ар.
II. „ „ „ пожичковый	22 56 „
III. „ „ „ библіотечный	73 04 „
IV. „ „ „ оборотовый	8 50 „
Разомъ	832 06 ар.
До сего ѣтъ Выс. Сойму	250 00 ар.
Всего	1082 06 ар.

Рѣжняця ѣтъ выше поданѣи сумы (о 56 кр.) посявняся тымъ, що закупленїи сего року три листы заставнїи ѣ 100 ар. коштували лишь 299 ар. 44 кр.

- Умѣщенье фондѣвъ слѣдующе:
- 1) 4 листы заст. тов. кред. земок. ѣ 100 ар. 400 00 ар.
 - 2) въ щаднїи 403 56 „

3) Въ „Народнѣй Торговлѣ“ (два удѣлы)	20 00 „
4) Готѣвкой	8 50 „
5) Невыплаченїи ще зъ краевой касы	250 00 „
Разомъ	1082 06 ар.

т. е. тысячъ ѣтмѣдсѣтъ два зр. 6 кр. а. в. Крѣмъ того має товариство на довахъ 1150 15 1/2 зр.

Всего разомъ 2232 21 1/2 зр. т. е. два тысячѣ двѣста трїицѣтъ зр. 21 1/2 кр.

Въ порѣвнанїи съ рокомъ минувшимъ болѣше о 522 31 зр. В. Коцовскїи, контролѣръ. О. Ярема, касїеръ.

Австро-угорскїи делегации.

Дня 23 с. м. зѣѣхались въ Вѣднїи делегации австро-угорскїи для нарады надъ спѣльными справами монархїи. Предѣдателемъ делегации австрїйской выбраный ѣтставъ кн. Константинъ Чарторыскїи, а президентомъ угорской кардиналъ Гайнальдъ. Обнимаючи предѣдательство одинъ и другїи зъ тыхъ достѣйныхъ выголосивъ официальну прѣмову, по чѣмъ министры справъ заграничныхъ и вѣины предлажали проекты спѣльного бюджета на рокъ 1884. Слѣдующого дня обѣ делегации мали урочителу аудїенцїю у цѣсаря, при котрѣи цѣсарь выголосивъ бесѣду о политичныхъ ѣтносинахъ державы до другїихъ краѣвъ. Съ днемъ 25 с. м. розпочалось нарады делегации, а розпочавъ ихъ министръ справъ заграничныхъ Кальноки обширною ѣтповѣдею въ делегации угорскѣи на интерпрѣляцїю гдеякихъ делегатѣвъ въ справѣ вѣишнихъ ѣтносинъ монархїи. Вѣщ прѣмовы, якъ такожъ проекты бюджетовїи выкликають дуже живу дискусїю въ прасѣ краевѣи и заграничнѣи. Прїзнаючи безмѣрну важность сегорѣчнѣи засѣданю австро-угорскихъ делегации на цѣльнѣи будущїи розвѣи Австрїи якъ подъ вглядѣомъ экономичнымъ, такъ и подъ вглядѣомъ политичнымъ, мы хочемо подати нашимъ читателямъ короткїи образъ тыхъ нарады и ихъ зѣбутѣвъ.

I. Прѣмовы.

„Не признаю собѣ права поддавати зъ сего мѣсца загалную ситуацию политичну розборѣи, будѣ что будѣ, завѣдгы субъективному. Се тѣлько, надѣюсь, вольно менѣ ствердити яко фактъ незаперечный, що мѣжь народами загалне есть бажанье супокою и про певно вѣщ правительствѣи щїро намагаются зѣволѣити тому бажаню и удержати супокобїи, доки тѣлько буде можна. Въ виду того выс. делегации нараджуючися надъ прѣдїиминарїями выдатѣвъ на войско, заповне въ першѣмъ радѣ буде мати на оцѣ финансовѣе положенье державы, тямлячи, що чимъ разъ неотложѣйше напїрае на насъ потреба — ввести рѣвновагу мѣжь доходами а выдатками. Съ тымъ вѣщмъ однакъже высока делегации не дасть ввестися въ блудъ завѣрюванямъ о мирѣ и схоче прїзволѣити все, что унаствъ конечнымъ для поставлени монархїи въ такѣмъ положенїи, щобъ была прїготована на всякїи случай и щобъ могла оружно выстѣупити въ оборонѣ чести и права, а коли треба, и въ оборонѣ такожъ интересу своихъ народѣвъ.“

Се бувъ головный уступъ въ прѣмовѣ предѣдателя долитавской делегации, кн. К. Чарторыскїего. Стара се и оклепана пѣвня, котру проспѣвавъ сей достѣйникъ зъ своего высокого становища. „Hier wird rechts gefahren und links ausgewichen.“ Вѣсды заносится на спѣкой: народы и правительства о томъ тѣлько и думаютъ, щобъ удержати его. Але вѣщ чуютъ, и кн. Чарторыскїи такожъ, що тї „завѣрюваня о мирѣ“, навѣтъ его власнїи, „зѣвѣдять въ блудъ“ и що имъ ѣтже вѣрїти не треба. Значне подвышенье выдатѣвъ войсковыхъ своими грѣбными цифрами вытїснуло зъ устъ кн. Чарторыскїего тїи зловѣщїи, а такъ съ собою суперечнїи слова.

Прѣмова кардинала Гайнальда на засѣданю угорской делегации не мала зовѣмъ нѣважного значеня. За то на слѣдующїи день его прѣмова до цѣсаря ще выравнѣйше ѣтъ прѣмовы кн. Чарторыскїего вказала на тї „чорнїи точки на политичнѣмъ видокружѣ“, що грозятъ забурити дотеперѣшну погоду. „Оглядаючися навкругъ — говоривъ кардиналъ до цѣсаря — не можемо не добачити, що хочъ мудрѣсть Твоя и дѣяльність Твогo правительства, идучого рука обѣ руку съ правительствами суѣднѣими палажачими такою самою любовїю до супокою, хоть можемо надѣятися, що и на дальше можна буде заховати его, — то прѣцѣ на политичнѣмъ видокружѣ Европы появляються певнїи знаки, котрѣ доконче вымагають чїюности и бачности зарѣвно правительства якъ и делегации, котрыхъ обовязкомъ есть не тѣлько подтрїмувати правительство, але и въ власнои инициативы запѣбѣгати небезпеченствамъ, якїи могутъ грозити монархїи, хочъ бы тѣлько въ далекѣи будущїнѣ.“

Якъ бачимо, кардиналъ Гайнальдъ подшѣвъ ще троха дальше ѣтъ кн. Чарторыскїего и сказавъ подъ прикрывкою парламентарныхъ

фразъ то, що есть сенсомъ моральнымъ цѣлои современной политики: „Si vis pacem, para bellum“. За то ѣтповѣдъ цѣсаря на прѣмовы прѣдїитѣиныхъ обоухъ делегации была успокоюча. ѣтносинѣи монархїи до заграничныхъ державъ не вмѣнило нѣ въ чѣмъ своего зѣволѣющого характеру. Глубокому бажаню супокою у вѣщъ народѣвъ Европы ѣтповѣдаютъ щїра змаганя правительства, щѣбы блаженства того супокою заховати. Змаганя монархїи австро-угорской неохѣбно мали тую цѣль на оцѣ. Безперерывнїи розвѣи мирныхъ ѣтносинъ дозволяю моему правительству посвѣчатїи болѣшу увагу розвѣи вѣишнихъ матерїальныхъ интересѣвъ монархїи. Не перестане оно повертати свою старанность и дѣяльність на нашнїи задачѣ, якїи стрѣчаются на томъ поли и котрыхъ залагодженье подѣ рѣжкими вглядѣями вже розпочалось.“

Очевидна рѣчь, що така прѣмова вѣишнѣшого верховника монархїи мусѣла значно влїяннѣти на успокоюнне умѣвъ пѣсля прѣмовы обоухъ прѣдїитѣиныхъ и пѣсля цѣсарѣи войскового бюджета. Цѣсарѣи прѣмова, — пише оппозицїи „Neue freie Presse“ — котрою прїнято вынѣи обѣ делегации, есть такимъ заповненьемъ супокою, котре може навѣтъ найсумнѣйшихъ песимистѣвъ успокоити, найзавѣщѣйшихъ недоувѣркамъ додати надѣвъ. Навѣтъ ишо, уоружене недоувѣрствомъ, не може мѣжь стрѣчками цѣсарѣи прѣмовы ѣткрыти хочѣбы маленкїи поурнїи натякъ; на блискучѣи поверхности тыхъ заповнень, проникненыхъ сильною вѣрою и безпечностью, годѣ дослѣдѣити хочъ бы однои темной морщинѣи. Безъ застерженя и безъ выемку заповнено насъ, що ѣтносиня монархїи до суѣднѣихъ державъ суть зовѣмъ зѣволѣющїи, що вѣщ державы поводуются глубокимъ домаганьемъ супокою въ стороны народѣвъ — якъ то благодѣтно робїтсе на сердце, коли въ такѣи прѣмовѣи о народахъ почувшь згадѣчку! — и що Австро-Угорщина такъ гармонїио прїстосовується до того мирного концерту, що може зовѣмъ спѣкойно занятися своими матерїальными заграничными справами, т. е. заключеньемъ трактатѣвъ торговельныхъ и т. п. До той мѣры доходитъ въ цѣсарѣи прѣмовѣи намаганье — розбудѣити вѣру въ незамѣтнѣсть и трѣвадѣсть европейского супокою, що навѣтъ словомъ однимъ не згадуе про тїи можливїи „случаѣи“ и „знаки“, о котрыхъ згадували оба прѣдѣдательѣи делегации, заповне тѣлько для того, щѣбы якъ небудѣи умогнѣувати свою готовѣсть до прївлѣченя подвышенного войскового бюджета. Коли въ загалѣи ѣтверте и рѣшуче заповненье могучого суверена може дати подставу до вѣры въ загалнѣи супѣкой, то въ навѣщнѣи цѣсарѣи прѣмовѣи есть така подстава.“

Жалѣ тѣлько, що — —, але о томъ слѣдующимъ разомъ.

Зъ судовои салѣ.

Цѣкава розправа ѣтбулася тамтого тыжня въ львовскѣмъ ц. к. судѣ карнѣмъ подѣ проведѣомъ сов. п. Симоновича. Прокураторїа обжаловала кѣлькѣхъ буквинскихъ жидѣвъ за подкупнѣиства уряднїковъ судовыхъ. Дѣло выявилось въ сеи способѣ. Коли минувшого року узвѣнено Лейбу Енслера за крадѣжу и обманство, то Лейба Микъ заявивъ Симѣ, жѣнцѣ Енслера, що еи мужа выпустятъ на волю, ели зложитъ на его руку для прокуратора Мегофера 2000 ар. а ему за посереднїцтво 300 ар. Лейба Енслеръ бувъ посерѣиомъ у дѣлача М. Яковича; дѣднѣи дождавал, що Енслеръ его обкрадае, дѣнѣи се до черновецкого суда и Енслера узвѣнили. Жѣна его Сима пошла за радою Мика, бо, якъ жѣна, дала въ его прїсутности прокураторѣи 1095 ар., а 300 ар. зложила у Як. Маера, котрый навѣ Микѣи сѣи грошѣи выдати по выпущеню Лейбы на волю. Дѣйстви, въ кѣлка днѣвъ обѣида оставъ Л. Енслеръ вольнымъ и Микъ ѣтобразъ свои грошѣи. Але на 300 ар. не скѣнчилось; не разъ и не два мусѣла Сима давати Микѣи по кѣлькадесятъ ар., бо ѣтъ грозивъ новымъ узвѣненьемъ еи мужа. Але Енслеръ оплачувався такъ само факторамъ Вайхови и Бурштинови, котрымъ за угоду съ Якубовичемъ и за переведенье процесу въ его корнѣи дававъ великїи сумы. И такъ зѣзнавъ Енслеръ, що въ р. 1881 обѣцѣвъ ему Микъ, що доведе до кѣнця угоду съ Якубовичемъ, наколи зложитъ у Вайха 1500 ар. Енслеръ давъ Вайхови 600 ар. на переведенье згоды а 200 ар. для уряднїковъ судовыхъ. Хотя Енслеръ не погодился съ Якубовичемъ, то однакъ Микъ одержавъ всю квоту. Якъ же Якубовичъ дѣнѣи дождавал, что крадѣжи и обманствѣи Енслера, то сей вручилъ Айзигѣи Бурштинови 10.860 ар., щѣбы повѣтъ процесъ въ его корнѣи. Але що Бурштинь ѣтдѣи не додержавъ, то Енслеръ зажадавъ зѣнѣроту цѣлои квоты, але еи не одержавъ, бо судъ мировый, складаючїиися зъ двоухъ жидѣвъ, прїзнавъ ему лишь 2500 ар. Л. Енслеръ зѣзнавъ въ слѣдствѣи, що далъ 1000 ар. Вайхови, котрый ѣтѣлько жадавъ на перекупленье прокуратора. Хотя сему всему заперечуютъ Микъ, Бурштинь и Вайхъ, однако свѣдѣки вразъ съ Енслерами зѣнають одно и твердятъ, що много грошей ѣтшло на перекупленье.

При розправѣи выступавъ яко прокураторъ п. Шимоновичъ; защитниками были адвокаты Готлибъ, Горецкїи, Селесъ и Фишлеръ. Якъ бачимо зъ цѣлого процесу, ходило тутъ о высѣщенье перекупнѣи, якїи дѣялись для позыскани прокуратора Мегофера и судїи Грушкѣи (вже помершого). Зъ зѣзнани свѣдѣковъ выхѣдло, що оба

урядники мали в цѣломъ мѣотѣ славу підкупныхъ. Якубович мусѣвъ подавати скаргу на Енслера до Львова, бо знавъ, що Енслеръ пороумѣю съ Грушкевичемъ. Сей, яко судія слѣдуючий, бувъ такъ партійнымъ, що диктувавъ до протоколу противне, що свѣдкі зѣзнавали. А вже і те єсть яснымъ доказомъ его партійности, що въ его мешканя пропали дуже важкі акти въ справѣ Енслера. Адв. Сокаль заявивъ подѣ при сяго, що разъ пізно въ ночи заставъ Симу Енслеру у прокуратора Мегофера, о котрѣмъ люде мали якъ найгіршу оцінку. Мика знавъ яко посередника мѣжъ прокураторомъ а сторонами; Микъ же толкувавъ, що онъ мавъ довѣріє прокуратора за те, що агитувавъ за его кандидатуру на посаду до рады державной и до сойму. Въ свѣдѣннхъ признали вину Мика; що до Бурштйна и Вайха, то зѣзнання розходилися. Що Микъ мѣгъ перекупити Мегофера, доказує такожъ зѣзнанье Хаима Енслера, сына обжалованыхъ, котрому Микъ казавъ, що бубы отця увольнявъ, якби ему родичъ дали грошѣ. — Енслеръ скидавъ всю вину на прокуратора и на другихъ обжалованыхъ. Мика, Вайха и Бурштйна. Лейба Енслеръ жалувавъ, що представителѣ власти державной переспраляли съ такими особами, котрыхъ личность дуже підозрѣна. Зѣзнавъ далше, що выразно дававъ для Грушкевича 6000 а для Мегофера 4000 зр. а Сима таки вручила прокуратору 1995 зр. при Микѣ. Свѣдокъ адв. дръ Ротъ зѣзнавъ, що Енслеръ ему жалуючись казали, що лишъ за справедливѣ переведенье процесу давали грошѣ, а Мегоферъ обѣцавъ самъ выступати яко прокураторъ. Зѣзнанн дра Рота були дуже обжалюючі для Мегофера. Онъ заявивъ, що цѣла палата адвоката въ Чернівцахъ знала, що „Mehoffer ist eine Calamität für die Justiz“; але вѣжливо оскаржена внести не могла, бо явныхъ доказѣвъ не мала. Дивнымъ выдавалося такожъ, що прокураторъ не виѣсъ рекуроу, якъ Енслера выпустили. Якъ бачимо, справа дуже понуталася, бо много було здогадѣвъ; Енслеръ винили прокуратора Мака, Вайха и Бурштйна, а три послѣднѣ зновъ старалися доказати, що они грошѣ лишъ пожичали, або платили за присѣщенье процесу. Свѣдкі Маеръ, Шиферъ и Хаесъ ствердили, що Мегоферъ взявъ грошѣ а головнымъ виновникомъ бувъ Микъ. На подставѣ зѣзнанъ свѣдѣвъ и обжалованыхъ заставъ въ субботу засудъ: Лейба Микъ, головний виновникъ, намовившій Симу Енслеръ до перекупства прокуратора въ користь Лейбы Енслера, зѣставъ засуджений на 15 мѣсяцѣвъ тяжкой вѣзницѣ; Лейба Енслеръ на 4 мѣсяцѣ, а Сима Енслеръ на два мѣсяцѣ звичайной вѣзницѣ. Бурштйна и Вайха увольнено. Защитники Енслерѣвъ и Мика внесли рекуру головно на той подставѣ, що трибуналъ ухваливъ не взяти на свѣдка Мегофера, якъ сего бажали адвокаты для того, що сама Енслеръ въ слѣдствѣ при конфронтаціи съ Мегоферомъ сказала ему въ очи, що дала ему грошѣ. Мегоферъ пробувавъ въ Граду, куда казавъ собѣ выслати зъ Черновець пенсію.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Послѣдній засѣданн сѣбныхъ делегацій) дуже интересн высленями, якъ дававъ министръ справъ заграничныхъ на интерпелляціи що до отношенъ австрійско-угорской монархїи до сѣбныхъ державъ. Войшло се вже въ звычай, що делегаты що року при дебатахъ бюджетовыхъ жадають отъ правительства поясненя политической ситуаціи, а заявленя, якъ оно дае звычайно черезъ уста министра справъ заграничныхъ, мають зѣ взгляду на свѣй урядовый характеръ значеня автентичныхъ информаций и дискутуется не только въ краевѣй, але и въ заграничнѣй прасѣ и коментуются старанно въ найменшихъ дробнїцахъ. — Сего року дала причину до сѣбныхъ заявленъ правительства дебата, отбувшася для 26 л. жовтня въ выдѣлѣ для заграничныхъ справъ въ угорскѣй делегации. Референтъ комисїи дръ Фалькъ интерпелювавъ передовѣмъ министра справъ заграничныхъ що до будовы желѣзныхъ дорѣгъ, далше якъ стовтъ дѣло съ демольованемъ болгарскихъ крѣпостей и коли буде уладжена плавба черезъ „Желѣзныя ворота“. — Гр. Кальноки заявивъ на то, що справа будовы желѣзныхъ ворѣтъ заразъ по ратификаціи договору желѣзничого приде на порядокъ дневный и єсть надѣя, що трактатъ буде довершений. Съ внесенемъ болгарскихъ крѣпостей дѣло не конче легке, бо кошта его переведеня досыть значны, министръ сподѣваєся однакжъ, що Болгарія вывѣжє въ томъ отношенїи зъ своихъ зѣбововъ занъ. — Що до „Желѣзныхъ ворѣтъ“ заявляє министръ, що кошта техничного выконаня регуляціи прїймає на себе Угорщина, котра буде такожъ побирала оилаты отъ переплываючихъ кораблѣвъ, при чѣмъ буде нормою такаса установлена на трактатѣ лондонскѣмъ. Сербїя была поможна въ работахъ, а сего дожидаетса такожъ отъ Румунїи. — Потому зацитувавъ дръ Фалькъ що до отношенъ до Італїи. Гр. Кальноки увѣрювавъ, що отношеня австрійско-угорской монархїи до Італїи дуже добры и що болшьность Італїянцѣвъ прїйшла до того пересвѣдченя, що тепершнїи взаимны межы обома державами отповѣдають такъ интересови Італїи, якъ и загальнои мировѣй полиціи. Министръ сподѣваєся удержати тѣ отношеня и на далше, хочъ до удержаня мира найболше причиняєся союзъ съ Нѣмеччиною. — На далшу интерпелляцію Фалька заявляє министръ справъ заграничныхъ, що поголовка, яка своєю

часу була въ газетахъ о зѣрваню австрійско-нѣмецкого союза, не має нѣчого сѣбного отъ интенціи кабинетѣвъ. Отъ часу, якъ Кальноки кермує справами заграничными, сердечнїи отношеня австрійскои монархїи до Нѣмеччины не заколотились анѣ на хвалю, а въ прочѣмъ не приєлобы то нѣ одному кабинетови користи. Тревалѣсть союзу цѣнна. — Що до мисїи Мухтара-башї отповѣдавъ гр. Кальноки послѣдкомъ интерпелляціи делегата Кармана, що В. Порта замѣряє на далше удержувати прїязнїи отношеня съ Нѣмеччиною и дятого султанъ выславъ Мухтара на маневры до Гомбурга. Кола Мухтаръ переѣздивъ черезъ Вѣднѣ, велїса межы нїмъ а министрѣмъ бесѣды про отношеня Туреччины до Австрїи. Разомовы тѣ не мали однакъ характеру стимуляціи, бо Мухтаръ єсть воакжъ и не мѣгъ бути уповномоченнымъ порозумѣватися въ пытаннхъ чисто-политичныхъ. Межнароднїи взаимны обохъ сїихъ державъ были завсѣгда добры и не було причынъ заколочена ихъ. — Делегатъ Чернатони подносѣтъ отповѣда, що гр. Кальноки, обговорюючи отношеня австрійско-угорской монархїи до воѣхъ державъ, не згадавъ нѣчого про Россїю, а въ тевершнѣй хвали найважѣйша рѣчь знати, чи миръ не буде заколоченъ зъ стороны сєй державы и звертає увагу на то, що майже кождою весны и осени прилюдна опїнїя непокоєна єсть поголовками о громадженю воѣскъ росїйскихъ. Наслѣдкомъ сєй интерпелляціи заявивъ гр. Кальноки, що взаимны межы обома правительствами оутъ совѣсмъ нормальнїи, лишъ росїйска праса шпрїтъ завенюковеня. Накопильсьмо хотѣли судити ибѣла захваненя сєй прасы, можнѣбы думати, що въ Россїи напує загальне роздраженье противъ Австрїи, гр. Кальноки выражає однакжъ переконанье, що єсли существує въ Россїи роздраженье, то оно обмежаєся до малого кружка людѣхъ. По думцѣ министра хибно толкуєся о проєктахъ оєзенннвой воѣны зъ стороны Россїи и то не только дятого, що отношеня внутрѣшнїи сєй державы єи на се не позволяютъ, але такожъ и зъ той причынн, що Австрїя не стоялабы суиротивъ такой напасти сама. Въ Россїи працюєся въ послѣднїихъ часахъ дуже много на поли воѣсковѣмъ, се не може одпѣкъ уважатися сплншомѣмъ воѣны, а въ виду того пересвѣдченїи министръ, що не только царь, але и правительство росїйске не думаютъ о воѣнѣ и увѣряє, що гадка удержаня мира съ Австрїєю щоразъ глубше вкорѣнїєся въ люднѣсти, а се забезпечить удержанье мира на довшїи часъ. — Для 29 л. жовтня отбулося засѣданье комисїи бюджетовой австрійской делегации. При дебатѣ надъ бюджетомъ министерства справъ заграничныхъ интерпелювавъ гр. Кальнокою про загальну политичну ситуацію въ Европѣ гр. Клямъ-Мартиницъ. Министръ справъ заграничныхъ, отповѣдаючи на тую интерпелляцію, заявивъ передовѣмъ, що може лишъ подтвердити воѣмъ зѣвѣстнїи фактъ, що положенье монархїи на внѣ и єи отношеня до воѣхъ державъ суть зовѣсмъ задовольнїи. Министръ положиъ на се натїокъ, що отношеня австрійско-угорской державы дуже добры до воѣхъ державъ, а то зъ той причынн, що его послѣдне заявленье въ угорскѣй делегации хибно интерпретовано и выведено зъ его слѣвъ тамъ сказаныхъ внесенє, що его заявленье направлено противъ Россїи. Отношенье австро-угорской державы съ росїйскою державою назвавъ гр. Кальноки нормальнымъ, а черезъ то єсть оно прїязнымъ. Россїя якъ Австрїя отчуває потребу мира, а се дастся сказати не только о правительствѣ, але и о цѣломъ краю. Взаемны обохъ правительствъ мають характеръ прїязнїи чечности, а министръ видить въ томъ одну зъ найважѣйшихъ порукъ, що миръ на довшїи часъ дастся удержати. Отношеня съ Нѣмеччиною дуже добры и суть зовѣсмъ забезпеченн, бо основуются не только на совершенномъ порозумѣнїи обохъ кабинетѣвъ, але на переконаню народѣвъ. Опѣла прїняла комисїя етатъ министерства справъ заграничныхъ безъ змѣнъ.

(Въ Австрійскѣй ландверѣ) має бути поєла найновѣйшнхъ оаціальныхъ вѣстей переведена далекоидуща реорганизация, котра буде застосована до реформы цѣлой арміи. Найважѣйшїи моменты плану реорганизационного суть слѣдуючі: Команды баталїонѣвъ ландверы и ихъ кадры будуть на будуще розмѣщенн въ тыхъ стаціяхъ, котры суть зарозомъ стаціями отповѣднхъ повѣтѣвъ доповнѣннхъ. Въ Австрїи єсть теперъ 81 баталїонѣвъ ландверы а лишъ 55 повѣтѣвъ доповнѣннхъ, а въ виду того переведєся дислокаціи баталїонѣвъ ландверы въ той способѣ, що поодинокїи стаціи будуть мали по двѣ команды баталїонѣвъ ландверы. Команды територїальнїи ландверы будуть приладженн до командъ корпусовыхъ, а черезъ то прїбуде одна команда ландверы въ Краковѣ и одна въ Йозефштадтѣ. Крімъ того зайдє ще и та важна змѣна въ организацию, що по три або по чотыри баталїоны будуть сполученн въ одинъ полкъ, а найстаршїи рангою командантъ баталїону буде мавъ начальство въ отношеню административнѣмъ.

(Министерство справъ заграничныхъ) має зѣмѣръ перевести реорганизацию урядѣвъ конзулярныхъ, при чѣмъ має наступити новыи подѣлы урядовыхъ округѣвъ. Нова организацию выготовлена вже для Бельгїи, Греціи и повнѣчной Америкы.

(Трактатъ торговельный Австрїи съ Туреччиною) що теперъ обовязує обѣ державы, кѣнчится въ 1884 р. Въ виду потребности удержати на далше правннїи отношеня, поднесено пытанье отновленя договору а Порты мѣла выразити желанье, чтобы переговоры велєся въ Вѣднѣ. При отновленю трактату має бути порушена справа податку отъ нѣнтѣвъ для австрійскихъ подданныхъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмеччина. 29 жовтня вечеромъ наступила въ Франкфуртѣ н. М. страшна експлозія недалеко забудована полиціи. Выбухъ наступивъ въ наслѣдокъ підкиненого динамиту або нитроглицерини. На щастье зъ людей нѣкто не зѣставъ ушкодженн хочь въ полицейскѣмъ будынку воѣ урядники були приутнїи. Будынокъ самъ зѣставъ значно ушкодженн. Въ розвалинахъ найдено бомбы оловннїи великосты водоского орѣха наповненн взрывною матерїєю. Слѣдство вже розпочалося, полиція арештувала вже кільканайцять особѣвъ. На зловленье злочинца назначено 1000 марокъ.

Франціи. Скрайна лѣвица внесла въ понедѣлокъ интерпелляцію Гранета въ справѣ тонкинскѣй. Кажуть, що интерпелляты суть въ поєбданю тайной корреспонденціи министра дѣлъ заграничныхъ съ ханскимъ посломъ и. Бурре. Гранетъ робить кабинетови закнды, що онъ затанвъ правду въ тонкинскѣй справѣ и що запутаєвъ черезъ те Францію въ небезпечну воѣну. На се заявивъ министръ, що онъ предложивъ воѣ документы дотыкаючі сєй справы выймаючи лишъ документы историчнїи. Далше доказуєвъ министръ что Ханы для того звольняютъ угоду, чтобы зыскати на часѣ и что они хотятъ Францію зовѣсмъ зъ Тонкинѣ выцерти, завѣзавъ для того палату, чтобы она высказала вѣтумъ довѣрїя не такъ вже правительству, якъ собѣ самѣй.

Туреччина. „Vakit“ доносѣтъ, что султанъ въ доказъ своєи дружбы для цѣсаря Францъ Іосифа І, даруєвъ ему одинъ зъ найкраснѣхъ замѣлокъ надъ Босфоромъ имено Лагредіє въ Еникеп. — Зъ Константинополя доносѣтъ, что сербскѣй православннїи митрополитъ виѣѣвъ въ Фанари жалобу противъ етисноичной его зѣ воѣхъ оторѣнъ католицкой пропаганды. Онъ просить, чтобы ему приєдано отповѣднїи инструкции и дає поднати, что его положенье сталося вже до того степеня невыносимѣ, что онъ въ короткѣмъ часѣ буде мусѣвъ уступити. — Въ Филипополи отворено 22 жовтня провинціональнїи зборы. Генералъ-губернаторъ ки. Богоридєєъ мавъ промову, въ котрой высказавъ, что султанъ подчасъ его побыту въ Константинополи дуже похвальнѣ отзывався о мирнѣмъ отношеню жителѣвъ Румелїи и высказавъ, что добро сего краю лежить ему дуже на сердци. Богоридєєъ сказавъ далше, что головнѣю задачею правительства буде поднѣсти добробытъ краю и что оно думаетъ вже завести реформу податку грунтового и доходowego и думаетъ заложити банкъ провинціональннїи, чтобы тымъ способомъ поднѣсти кредитъ.

Болгарїи. Полковникъ Редигеръ зложивъ дѣла министерства воѣны въ руки своєю тымчасового наслѣдника Котельникова. Въ политичныхъ кружкахъ въ Софіи уважуютъ справу откляканя Лѣсовой и Полскова дѣломъ Іонина, вырахованымъ на те, чтобы не допустити подорожїи царского военного посланника до Болгарїи. — Болгарскѣй газетѣ „Болгарїя“ отобрано дебитъ до Россїи; Іонинъ жадавъ, чтобы и болгарское правительство заказало выдавати сѣю газету, правительство однакжъ не згодилося на тоє.

НОВИНКИ.

— Послѣдннїи актъ процесу руского отогрався въ Вѣднѣ 18 (30) жовтня. Якъ мы донесли вже въ телеграмѣ, трибуналъ касационнїи затвердивъ першїи засудъ. Трибуналъ складала члены: Вербицкїи (Русинъ) яко предѣбдатель, Гугеменскѣ, Раквичъ, Пенловскїи (Полякъ), И. Литыньскїи (Русинъ), Трушъ (Полякъ) и Вехеръ яко засѣдатель и вогаты. Яко генер. прокураторъ выступавъ сов. дв. Симоновичъ; защитникомъ обжалованыхъ бувъ дръ М. Менгеръ. Референтъ сов. Раквичъ прочитавъ актъ обжалованя, а на кѣнци заявивъ, что судъ присяжныхъ зъ 11 обжалованыхъ признавъ чотырохъ виннымъ забуреня публ. супокою и засудивъ о. И. Наумовича на 8, В. Площанского на 5, Ив. Шпундера и Ал. Залуского на 3 мѣсяцѣ вѣзницѣ. Обжалованнїи внесли жалобу на неважнѣности, опираючись на слѣдующихъ 16 точкахъ: 1) Обвинительный актъ не подавъ жадныхъ фактѣвъ, на подставѣ котрыхъ подсудныхъ обвиняли; 2) замѣсть сов. Драцкого, назначеного на воганта, покликано сов. Мавєского не повѣдомивши обжалованыхъ и заступника; 3) подчасъ розпривы подавали польскїи газеты такїи статьи, що могли выдѣлнати на присяжныхъ въ некористъ обжалованыхъ, а прокураторїя ихъ не конфискувала и не покликала и. Ява Добжаньского (ред. „Газ. Наг“) на жадные зацнтинѣвъ на свѣдка; 4) трибуналъ не згодилося довѣдѣтисъ урядово о Мировславѣ Добрянскѣмъ; 5) п. В. Площанскому казавъ трибуналъ неирготованому давати такїи заразъ рахунѣвъ зъ грошей полученныхъ зъ Россїи; 6) противъ воѣвъ защитника отчитано зѣвѣстне письмо о. Наумовича, писане подѣ выливомъ вѣзницѣ до жены; 7) М. Франциско, на котрого руки шли письма М. Добрянского не бувъ заволаванн на свѣдка; 8) не завѣзавано на свѣдѣвъ крыл. Петрушевича и проф. Бизанца, котры могли посвѣдчити, що Соколовъ и Пальмовъ были во Львовѣ для студїи наукъ; 9) не завѣзавано на свѣдка стар. Кавцкого зъ Збаража; 10) въ половинѣ розпривы безъ причынн усунувъ трибуналъ дра Искрицкого, котрыи студювавъ акты обжалованыхъ; 11) читано шнєма конфискованнїи подчасъ розпривы у лицъ постороннихъ; 12) подчасъ розпривы нереслухувано поза плечима свѣдѣвъ въ процесѣ Мазура, замѣсть нереслухувати ихъ явно на судѣ; 13) що читано много брошуръ и статей съ газетъ, а не отчитано тыхъ статей, якї пред-

ложивъ дръ Лубиньскїи; 14) що подчасъ розпривы не судїи слѣдчїи але прокураторъ слѣднвъ за дѣлами, обтяжующими подсудимыхъ; 15) подчасъ розпривы на тайнѣмъ засѣданю отчитано рукопись о. Наумовича „Клеветникамъ восточной церкви“, въ котрой говорится лишъ о догматахъ; 16) пытана поставленн судїямъ присяжнымъ не были выготовленн по припусу карной процедуры, не поставлено имено въ нихъ жадныхъ фактѣвъ. — Хѣдъ розпривы подамо позѣйше.

(+) „Руска Бєсѣда“, на взорєць и на основѣ статутѣвъ львовского товариства тогожъ имени, завязуєся въ Тернополи зъ инициативы тамошной филїи тов. „Просвѣты“. Подаючи зѣвѣстку о томъ отраднѣмъ фактѣ нашимъ читателямъ, зываємо тернопольскихъ якъ мѣщевыхъ такъ и окрестныхъ Русинѣвъ, чтобы якъ численнѣйше вступили въ члены „Руской Бєсѣды“, бо розвѣи и широкїи кругъ дѣяльности подобннхъ товариствъ зависитъ въ головнѣй мѣрѣ отъ числа членѣвъ. Въ допискахъ зъ Тернополя неразъ были поднесены жалѣ на недостаку организации мѣжъ Русинами подпольского столицѣ, на розвѣянє силъ, — нехай же „Руска Бєсѣда“ сполучитъ Тернопольску Русь, збере въ одну солидарнѣю, могочу громаду, охочу и готову въ кождѣй важнѣйшѣй хвилѣ стати за права Руси.

(+) Страшннїи драматъ въ Перегннську. На пасовиску въ лѣвъ въ Перегннську чотыри молодїи парубки для 25 л. жовтня стерегли худобы умѣщенои въ крѣпко збудованѣй кошарѣ-шопѣ. Въ ночи медвѣдъ розвивъ сильннїи дверѣ, влѣзъ до шопы и розорвавъ три вола а чотыри вѣвѣцѣ. Зъ шопы давѣи чутїи отрашннїи ревѣтъ худобы. Воѣ чотыри пастухи надѣбгли съ друками и побачивши якъ медвѣдъ осєє кровъ зъ вола, почали страшити медвѣда крикомъ. Але медвѣдъ покннувъ вола и кннувся на пастухѣвъ. Першому лапою здєръ скѣору зъ головы, выгрызъ лице и роздєръ живѣтъ. Другїи пастухъ хотѣвъ ратувати першого, то медвѣдъ ему прожеръ руку и выкинувъ зъ него внутрєннѣности. Оба згинули на мѣсци. Третїи вылѣзъ по драбинѣ на банты. Медвѣдъ почавъ за нимъ лѣзти, але онъ мавъ на стѣлѣко притомности, що откннувъ драбину съ медвѣдомъ и зъ бантѣвъ, нещастннїи, мусѣвъ съ болємъ сердца глядѣти, якъ медвѣдъ зъ его товаришѣвъ высавъ кровъ. Заздрѣвъ медвѣдъ ще и четвертого парубчака, якъ той, бѣдачикѣ радъ бувъ ратувати своихъ товаришѣвъ. Медвѣдъ его вже не пожеръ — може и для того, что бувъ малый — а кннувъ нимъ въ болотнско, зъ откѣ ему удалѣс утечи и занести до села вѣсть о отрашнѣмъ драматѣ...

— Рускїи народннїи театръ представивъ въ субботу „Федька Острожского“, въ недѣлю „Гальку“, а во второкъ „Ревизора зъ Петербурга“. Воѣ тѣ три штуки знанн Львовянамъ и въ загалѣ галицкимъ Русинамъ, тожъ по содержанию ихъ нема що говорити. „Федька Острожскїи“ бувъ представлений торѣкъ во Львовѣ дѣбчи и оба разы была саяя череповнена рускою публичностєю. Только тымъ дастся оправдати сєгорѣчна мала участь публичности на представленю тои одной зъ лучшнхъ въ репертуарѣ руского театру оригинальнѣй штуцѣ. Однакжъ зъ уваги, що штука дана была на бенефисѣ симпатичной и зѣбной спѣвачки, п-ѣ Попелевой, годилося Русинамъ львовскимъ поїти ще разъ на тую патрїотичну драму историчну и выразити артистцѣ своє знание. Представленье „Гальки“ вышло дуже хоршо; гра и спѣвы загално сподобалося и вызывали у численнѣйше зѣбраной публики шпрїи оплески. Особливо опѣвъ п-ѣ Попелевой (въ роли Гальки) зробивъ на воѣхъ глубоке враженье. На представленю „Гальки“, якъ и на другихъ представленяхъ, явилѣс доволѣ польской публики и тая мала случайнѣсть оцѣннати артизмъ въ грѣ „Гальки“ въ рускѣмъ театрѣ. Представленье „Ревизора зъ Петербурга“, дане въ користь „Академического Кружка“, вышло такожъ дуже добре и публика зѣбралася численно. Головннїи роль городничого и Хлестакова отдали пп. Грыневекїи и Бибєровичъ съ повннмъ зрозумѣнемъ своихъ роль, а гра прочнхъ артистѣвъ и артистѣвъ доповняла гармонїю. — Замѣтимо при случоу, что зъ польскихъ газетъ „Kurjer Lwowski“ симпатично вое згадує про нашъ театръ и заохочує польску публику учащати на рускїи представлєня.

— На бенефисѣ панѣ Ант. Таньской дане буде въ оубѣту представлєнєе штуки „Фалшѣвннїи банкѣтѣвъ“. Ревну працю п-ѣ Таньской для нашой сцены належитъ львовскимъ Русинамъ отвѣдчити якъ численнѣйшѣю участєю въ єи бенефисѣвомъ представленю.

— Тов. им. Мих. Качновского устроитъ 10 (22) падѣлѣста въ память своego патрона музикально-декламационннїи вечерѣ.

— „Калєндаръ илюстрованнїи“ тов. „Просвѣты“ выидє вже на другїи тыждєнь и буде розболанннїи всѣмъ тымъ членамъ товариства, котры зацлѣтали вкладки членскїи за рѣкъ 1883. Для нечленѣвъ назначена цѣна калєндаря на 50 кр.

(+) Дрѣ Иванъ Пулюй державъ во второкъ сего тыждня въ Вѣднѣ популярно-наукowyи отчитѣ „Die Elektrizität im Vacuum“. Съ отчитомъ сполучивъ нашъ землякъ, зѣдобувшїи вже собѣ голосне имя въ Вѣднѣ, практичннїи досвѣдченя зъ своихъ власныхъ вынаходѣвъ.

— Нова читальня въ Воробѣвцѣ засновуєся, якъ намъ доносѣтъ зъ Тернополя, заходомъ о. А Чермериньского. Воробѣвца лежить коло Куровецъ, где то недавно єсть такимъ торжественѣмъ открито читальню. Статуты читальннїи въ Воробѣвцѣ будуть невавомъ вже поданн до ц. к. наместннцтва. — Друга нова читальня завязуєся въ Корчннѣ, сокальского повѣта. Щастье Боже!

— „Академичне Братство“ выбрало на своѣмъ загалнѣмъ зборѣ 16 (28) с. м. слѣдуючїи новыи вы-

дїл: Олекса Ярема, головою; Р. Сосновскій, заст. головою; О. Кобринскій, касіеромъ; Н. Шухевич, контролеромъ; А. Березинскій, бібліотекаремъ; А. Занько, секретаремъ; Н. Яворовскій, господаремъ; членами видавцъ: І. Телиховскій, І. Ганкевич, М. Струсевич. Заступниками видавцъ: Кормош, Яворскій, Решетилевич, Сербенскій и Черепашинскій.

— П. Леопольд Гмелечек книгяр въ Тернополі, має на окладі або на жаданье спроваджує всі найновіші видавцъ рускі зъ України. Такъ можна у него получить найновіше петербурское виданье Шевченкова „Кобзаря“, новий музыкальній творы Дысенка, етнографичні очерки Россія Гамалѣя, „Про грѣмъ та бльокаву“ Чайченка и всякі інші видавцъ, бо п. Галечекъ має звязи съ всіма книгярами въ Россіи. Рівножь удержує и бере въ комасъ всякі видавцъ рускі зъ Галичини.

— „Пѣстынская Правда“, на взорець Закомарской Правды, вже уконституувалася. Перші збори відбулися свѣтло; народу явилася дуже много, зъ Коссова, где такожъ мають охоту заложити Правду, прибули три господарі, щоби приглянутися, якъ иде дѣло. Правда пѣстынская має вже 40 зр. грошей. Около Правды въ Пѣстыни заходило дуже ревно тамошний завѣдатель о. Омелян Левичскій. Жаль, що вінъ невагомъ відходить зъ Пѣстыни и непевде доше зачатого дѣла, — але єсть надія, що священикъ, котрий приїде на его мѣсце, буде дбати про дальшій розвѣй Правды.

— Звѣздъ 50 бурмистрѣвъ мѣстъ схѣдно-галицкихъ відбувся дня 26 л. жовтня во Львовѣ, зъ инициативы долинокого бурмистра п. Гицькевича, котрий и проводивъ зборова. Намѣстництво галицке выдало проектъ порядку торгѣвъ для всѣхъ мѣстъ галицкихъ. Бурмистры ухвалили выслати депутацію до намѣстника и до маршалка кр. съ просьбою, щоби 1) намѣстництво откликало своій проектъ, а 2) щоби мѣстамъ поручило ухвалити регуляминъ торговий, отвѣтний до мѣсцевихъ обставинъ, при спѣвучасті и саміцки компетентныхъ властей. Колабъ ся просьба бурмистрѣвъ была откинена, то они заповѣли внести протестъ до дотычныхъ ц. к. министертвъ.

— Дрогобычка рада мѣста надала позавчера — якъ дробѣвъ намъ телеграмъ — почесне горожанство намѣстникови Залескому и п. Леблеви. Дрогобычка рада — жидѣвска, а жиды, звѣстно, народъ такий, що для „великихъ рыбъ“ все має въ кишени якусь почесу.

— Именована въ войску. Полковыми лѣкарами II клася именованіи дръ Діонизій Вилинскій и дръ Теофіл Ганкевич. Капитаномъ-аудиторомъ именованій Константинъ де Сатурнуосъ Ступицкій.

— Въ криминалѣ въ Висничу дня 22 л. жовтня зробили вѣзні бунтъ. Около 130 вѣзнівъ забарикадували зъ середины дверѣ до робити столарской. Отъ пополудня до 3 години рано удержували порадку дозорці и жандармы, поки не насѣвъ зъ Кракова отдѣлъ 50 войскѣвъ съ офицерамъ. Вѣзні старалися перепилувати краты, а войскъ вартовый убивъ одного на смерть. Причина бунту доси не звѣстна загалови; може выкаже ей слѣдство.

— Нападъ на вѣзнь почтовый. Дня 16 л. жовтня селянинъ зъ Ясенева польного Мих. Шкварокъ зачавшиши въ ровѣ при дорозѣ, впававъ на почтовый одноконный вѣзнь, їдучий вечеромъ зъ Городенки до Снятына. Съ почтаремъ бѣхали ще два чоловѣки; одного зъ нихъ ударивъ напастникъ буюкомъ въ голову, але почтовыхъ посылокъ не мѣгъ нарушати. Въ справѣ той ще не выясненій ведеть слѣдство.

— Въ Катеринославі повторилися новѣ погромы жидѣвъ, мимо того, що першій погромы коштували погромщівъ-християнъ стѣлько жертвъ въ застрѣленныхъ и раненыхъ.

— (Дробній вѣсти.) Величава нова мурована церковь построена въ Братиславѣ, дек. томашского, заходомъ о. дек. Ник. Недельского. — Намѣстникъ п. Залескій повернувъ вже зъ Станиславѣвщины до Львова.

Вѣсти епархіяльній.

Зъ АЕпархій Львовской.

Въ пропозицію принятій на Сенкѣвъ, дек. холѣвского: 1) Корн. Соловскій зъ Якимова, 2) Лука Войтовичъ зъ Рожнова, 3) Іос. Цегельскій зъ Плетенич; Ив. Жегаловичъ зъ Завидча, Теодоз. Авдыковский зъ Молоткова и Ал. Даниловичъ зъ Олеска. II) На Дмитръе, дек. щирецкого: 1) Оноф. Зацерковный зъ Скнилова, 2) Мих. Царъ зъ Курнакъ, 3) Ант. Реваковичъ зъ Дмитря; Іос. Реваковичъ зъ Гавѣвъ, Кор. Соловскій зъ Якимова, Густ. Дроздовскій зъ Отынѣвъ, Ник. Сенишинъ зъ Любѣнецъ и Ив. Билинкевичъ зъ Дмитровича. III) На Ганѣвъ, дек. рогатинского: 1) Ив. Гургула зъ Пугтянецъ, 2) Дим. Микицей зъ Нѣмшиана, 3) Ив. Рогожинскій зъ Вашковецъ; Мих. Добровольскій зъ Коломыѣ. IV) На Дулябъ, дек. ходорѣвского: Кир. Фацевичъ зъ Дулябъ. V) На Делѣвъ, дек. устецкого: 1) Дам. Бачинскій зъ Драганѣвки, 2) Григ. Громадка зъ Кончакъ, 3) Дим. Микицей зъ Нѣмшиана, Ив. Латоровскій зъ Кривча, Дан. Шкурганъ зъ Красного, Дом. Бородайкевичъ зъ Станковецъ и Волод. Голянятыи зъ Хороона.

Каноничну интитуцію получавъ о. Ник. Сѣчинскій зъ Черниховцѣ на той прихѣдъ. Писемный признанъ за науку религіи въ школѣ получили оо.: Ионд. Давидовичъ въ Радеховѣ, Іос. Шанковскій въ Олѣцку, Ом. Бородайкевичъ въ Гринѣвахъ и Авг. Левичскій въ Палагичахъ.

Завѣдательства получили оо.: П. Грыбъ въ Лядскомѣ, П. Желевичъ въ Молодинцѣ, Мих. Баранъ въ

Бзовици, Тома Березовскій въ Дубравцѣ, Вол. Левичскій въ Суходолахъ, Ден. Елиасевичъ въ Петриковѣ, Вол. Леонтовичъ въ Дунаевѣ и Ал. Темничскій въ Ходорѣвъ.

Сотрудництво получили оо.: Лука Бобровичъ при архикатедр. церквѣ у Львовѣ (друге сотруди.), Ник. Селезѣнка въ Буоку, Іос. Курмановичъ зъ холмской еп. въ Ольманицѣ, дек. унѣвского, Ив. Дыдикъ въ Куранахъ и Ив. Навроцкій въ Голгоцахъ.

На конкурсѣ выставитися капеланія Яленковате по Новѣмъ Роцѣ.

Першимъ проповідникомъ при архикатедральной церквѣ св. В. М. Юрія во Львовѣ именованій провизорично дръ Иванъ Бартошевскій.

Презенту получавъ о. Ив. Рудничскій на Высоцку, дек. кудринецкого.

Испиты конкурсовый выдержали оо. Л. Лужничскій, Іос. Кустиновичъ, Стеф. Чолганъ, Юл. Дуткевичъ, Корн. Воевудка, Ив. Глинскій, Евг. Левичскій, Вол. Левичскій, Ив. Безушко, Юл. Дрогомирскій, Мих. Вабякъ, Лонг. Балицкій, Ом. Левичскій, Лука Шустъ, Сим. Березовскій, Ив. Моцѣбовичъ, Григ. Лонкевичъ, Ив. Степанѣвъ, Іос. Балько, Ив. Воевудка, Ник. Коначъ, Вол. Павликовскій, Юл. Редкевичъ, Амвр. Сѣчинскій, Вол. Брылинскій, П. Родикевичъ и Конст. Строцкій.

На I рѣкъ богословія до львовской семинаріи принятій ш. Григ. Куцинскій, Ив. Лушинскій, Вол. Коржинскій, Пав. Петрицкій и Ив. Горбачевскій.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† Григорій Бойкевичъ, ц. к. адъютантъ политичный при старостѣ въ Турці, упокоився нагло дня 7 (19) жовтня о. р. въ Турці. Покѣбный остававъ вѣрнымъ своій церквѣ и своему народови ажъ до смерти. Русинъ — политичный урядникъ у насъ щось особливого — для того потерѣвъ небыцки много за свою народну честноту, особливо за часѣвъ Голуховщины, и тоє далось ему въ знаки ажъ до смерти. Похоронъ его відбувся 9 (21) жовтня при великой участіи народа восякого стану, мѣсцевого и позамѣцевого и великій жаль всѣхъ Русинѣвъ нашихъ сторѣвъ супроводивъ моцѣ покѣбного на вѣчный снуочинокъ. Вѣчная ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Сборникъ малорусскихъ узоровъ для вышиванія“ Гордѣнка. Подъ такимъ заголовкомъ выйшовъ въ Кіевѣ новий збѣрникъ цвѣтѣвъ и фигуръ зъ украинской орнаментики на 16 великихъ листахъ. Збѣрникъ украинской орнаментики выйшло доси вже кѣлька, а прѣдъ новій збѣрникъ знаходять що-разъ новий матеріялъ въ народѣ. Збѣрникъ взорѣвъ п. Гордѣнка можна дѣстати въ „Южно-русскомъ книжномъ Магазинѣ въ Кіевѣ“ по цѣнѣ 2 рублѣ 50 копѣекъ за примѣрникъ.

— „Нового Зернала“ ч. 8. отзначуєся, якъ всѣ попередній, знаменитыми статіями и иллюстраціями. Се число посвящене въ переважній части результатамъ праць „театру Николаки“...

— Проф. Омелянъ Партыцкій мѣститъ въ своій „Зорѣ“ обширну свою найновішю працю п. заг. „Темній мѣтци въ словѣ о пѣляу Игоревѣ“.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. С. въ Боршкѣвцѣвъ, Числа „Дѣла“ высласмо. 26 сѣчня дѣстали мы 5 зр. теперъ 6 зр., отже до кѣнца року ще 1 зр. Всч. Д. Р. въ Стыговѣ. „Дѣло“ высласмо Вамъ правильно; ч. 117 спѣзналося черезъ конфискацію. Всч. Е. Д. въ Лешевѣ. 3 линія дѣстали мы лишь 2 зр., тому до кѣнца року ще 1 зр. Въ линіи и выслали мы Вамъ „Заком. Правду“; днесъ высласмо другой разъ, але съ нашою стратегію. Всч. А. К. въ Кривѣмъ. 29 линія прислали Вы 3 зр., отже до кѣнца року ще 1 зр.

Всч. Т. Б. въ Хащѣвъ. Задержаній числа высласмо; до кѣнца року ще 1 зр. Выдавництво, що мусить все гѣтовкою на часъ оплачувати, лишь при точной, с. е. въ своіхъ часѣвъ послѣдуючій уплатѣ, може устоятись; лучасе и таке, що много залеглоостей у именъ впрѣчьмъ дуже поважаныхъ пропаде, — а ктожь покрье тогды нашу стратею?!

Всч. К. К. въ Золочевѣ. Числа 101 „Дѣло“ вже нема.

(Надѣслане.)

(Бонбонъ зъ вузколистной бабки?) Кто не застудивъ ще підчасъ острой непогоды и не набравъ задыл початковой неуваги сильного нежиту, тай кто не перебувъ безсонной ночи, мученый кашлемъ, що ажъ до блытовѣ доводивъ? — Неодинъ бересе рано съ откиненьемъ слины, въ ночи набзираний, засохло въ горлѣ и стоить несвѣдомый мимо цѣлого множества безосенныхъ лѣкѣвъ, котрыхъ уживанье дуже а дуже рѣдко веде до выздоровленія. Мы робимо тому уважливимъ на правдній бонбонъ зъ вузколистной бабки фирмы Виктора Шмидта и сын. въ Вѣднѣ, а о ихъ знаменитѣмъ дѣланю може всякій пересвѣдчитись. Цѣнна вузколистна бабка мѣститъ въ собѣ тайну доси не выявлену, що розпаленой слизовой скѣрѣ гортанки и системови горляному скоро помагас и черезъ те прискорює выльчене недужныхъ органѣвъ. Тому тѣ бонбонъ повинна мати кожда родина. Въ кождѣй аптецѣ можна дѣстати правдній

Конкурсъ

На уряджуванье рускихъ драматичныхъ представлень. Выдѣлъ „Руской Бесѣды“ у Львовѣ, намѣрючи якъ дотеперь такъ и на будущѣсть зай-

матисъ справами руского народного театру, вызыває всѣхъ желающихъ за опѣвудѣломъ и подмогую агаданого Выдѣлу уряджувати отъ 1. сѣчня 1884 до 31. грудня 1884 у Львовѣ и поза Львовомъ въ Галичинѣ рускій драматичный представлень, щоби въ сѣмъ дѣлѣ свои оферты Выдѣлови „Руской Бесѣды“ у Львовѣ (ул. Скарѣковска, ч. 2 I. поверхъ) найпѣзнійше до дня 30. лат. подлиста сего року надѣслали.

Въ той офертѣ мають бути означені: 1) Имя крестне и родове и мѣстце пробуванія оферента; 2) число представлень, котры онъ въ приближеню въ означенѣмъ часѣ (отъ 1. сѣчня до 31. грудня 1884 р.) намѣряє урядити, съ примѣткою, кѣлько зъ тыхъ представлень має принасти на Львовѣ, и съ выказомъ силъ артистичныхъ, при якихъ представленья отбувалибыся, а такожъ и репертуару, який оферентъ посѣдає; 3) подмога, який оферентъ отъ „Руской Бесѣды“ жадає. Поодинокій точки контракту означатася пѣзнійше межъ Выдѣломъ а оферентомъ, котрого оферта буде принятою.

Прочій рускій газеты просимо о ласкаве повторенье сего конкурсу.

У Львовѣ, дня 17. жовтня 1883. Дръ К. Сушкевичъ, голова. (3—3) Г. Цеглинскій, членъ Выдѣлу.

Въ великой сали „Народного Дому“
РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
пѣдъ зарядомъ И. Биберевича и И. Грыневича.
Въ четверъ дни 20 жовтня (1 подлиста) 1883.
Сватанье на Гончарѣвъцѣ
народна оперета въ 3 актахъ, Г. Квѣтинъ Основяненка.
(Режисеръ И. Грыневичскій.)
О с о б о м ъ:
Прокѣвъ Шкурать О Основячъ
Одарка, его жѣнка А. Ташька.
Уляна, ихъ долька П. Попелена
Навло Кандяуба В. Пляшовскій
Стецько, его сынъ С. Грыневичскій
Олевиъ Скорыкъ, жовѣръ С. Стеуракъ
Алексей, его племянникъ П. Карпачинскій
Сватъ I В. Рѣпенскій
Сватъ II М. Новичскій
Въ актѣ III. Козакъ въ 4 пары
Цѣны мѣсць: Фотель I зр., крѣсло въ першихъ V-ти рядахъ 80 кр., въ дальшихъ рядахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 25 кр., галерія 20 кр.
Билетѣвъ дѣстати можна въ торговлѣ п. Димета въ линіи и въ комнатахъ товариства „Руска Бесѣда“, улица Скарѣковска Ч. 2., а вечеромъ отъ години 5-тои при касѣ.
Початокъ точно о години 7-мой.

Яко паперы вкладовій першого ряду
порукаю
5% Листы заставий
Пештенского угорск. банку комерційного
Капиталь въ акціяхъ зр. 5 000 000
Фондъ резервовый „ 370 000
Фондъ забезпеки „ 500 000
Вартѣсть гипотеки „ 38 600 000
Загальна гарантія зр. 44 470 000
Листы заставий обѣговъ зр. 10 019 000
Безпечность отже сихъ листѣвъ єсть на всякій случай певна. Сіи листы заставий суть пригодній на кавци, австрійско-угорскій банкъ надає на нихъ денно и они не подлагають новому процентуваню 10% податкови отъ купѣнѣвъ заставныхъ листѣвъ.
Я отпускаю сіи паперы дуже придагній на вклады щадничій
точно пѣсля урядового щоденного курсу
не рахуючи собѣ жадныхъ спезѣвъ.
Августъ Шелленбергъ
банкъ и контора вымѣны во Львовѣ.

ФАБРИКА ДВОНѢВЪ
Ивана и сына Антонія Серафинъ
въ Калущѣ (почта и стація желѣзницѣвъ),
надѣлена срѣбнымъ медалемъ заслуги и листомъ похвальнымъ на выставѣ рѣльничѣй, якъ такожъ признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыѣ (якъ се посвѣдчали и часописа), посѣдає на складѣ готовій дзвонъ и выработас якъ найкѣрше подѣ приотунными условиями дзвонъ всѣлякой ваги и обѣему, ручаючи за тревалѣсть матеріялу и гармонійный звукъ.
Виренъ и Всеч. оо. прихотливѣвъ упрашають о ласкаві замовленія, котры вышочивають якъ найточнійше
съ глубокимъ поважаньемъ
(30—36) Иванъ и сынъ Антоній Серафинъ.

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.
240 HEFTE ODER 16 BÄNDE.
VERMINDERT TAFELN.

Гѣдне уваги.
Каву, рижъ, солонину, смалець, повила, сливки сухі, оливицию, вино и т. д. высласмо въ найлѣпшихъ родахъ и по найприступнійшій цѣнѣ и лишь первоотпеченній товару, котры на случай невподобы приймаю назадъ безъ всякихъ выдатѣвъ.
4⁸/₁₀ кильо Кавы чѣльной отъ 5 зр. 70 кр. — 8 зр.
4¹/₂ „ „ Гербаты самой переди, отъ 2 зр. 75 кр. — 8 зр.
4¹/₂ „ „ Вынограду французского 2 зр. 50 кр.
4¹/₂ „ „ Повилъ найлѣпшихъ 1 зр. 75 кр.
4⁸/₁₀ „ „ Сливѣкъ сушеныхъ 1 зр. 90 кр.
4²/₁₆ — 4⁸/₁₀ к. солонины або смалець 3 зр. 90 кр. — 4 15 кр.
4 литры правдивой сливици 4 зр. 25 кр.
4 „ аракъ Cuba 4 зр. — кр.
5 кильо отѣрѣвъ або паприка въ отѣтѣ 1 70 кр. — 1 90 кр.
4⁴/₁₀ кильо меду самого найлѣпшого 2 зр. 80 кр.
Франко.
Цѣнники высласмо франко.
Тома Гуровичъ
3—5 Будапештъ VII. Königsgasse Nr. 23.

Конкурсъ.
Въ цѣли обсаженія посады мѣсского лѣкаря въ мѣстѣ Рогатынѣ, съ которою сполучена рѣчна платня въ высѣтѣ 300 зр. а. в., розписуєся конкурсъ.
Убѣгатель має бути докторомъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ. Поданія, заосмотрѣній въ потрѣбній документи, мають бути внесени найпѣзнійше до кѣнца подлиста 1883 до тутешного уряду.
Зверхность кор. вѣльн. мѣста. Рогатынѣ, д. 26 жовт. 1883.

БРОНИСЛАВЪ ВАРЫЦКІЙ
докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ
осѣвъ въ (2—3)
РОГАТЫНЬ.

Право каноничне
Литографоване буде сего року выхотити заходомъ п. Стефана Высочанского богослова IV року во Львовѣ. Ктѣмъ зъ Веч. отѣцѣвъ хотѣвъ его запренумерувати, зволить ласкаво до тогожъ зголоситися литогвно якъ найкѣрше.
(2—2)

!! Новѣсть!!
Рускій бунвы на листѣвъмъ паперѣ и ковертахъ
за 100 штукъ друкѣвъ 35 кр.
за 50 штукъ друкѣвъ 25 кр.
Билеты гратуляційный рускій съ написаніемъ: „Многая лѣта“, „Поздравляю съ днемъ ангела“, „Всего добра“, „Въ день пового года“ и т. п., бѣлы отъ 2 в. кольоровой съ окрасами до 1 зр. а. в. въ великомъ выборѣ поручасъ: **К. М. Вознякъ во Львовѣ** ул. Орменска ч. 6. (напротивъ „Народного Дому“.)

Выключно
лишь у мене можна набути:
Фильцовѣ непроканальне обувье Чобѣты до польованія. Дамскій и мужскій чобѣтны.
Тонку скѣру до обшиванія.
Черній фильцовъ феліи на подшыва; якъ таковы:
Капелюхи фильцовы.
Цилиндры.
Шапелю — слацке найпѣзнійшого цѣноу.
Цѣны дуже умѣрені.
Замовленія зъ провинціи залагодують въ якъ найкѣршійшій часѣ.
Поручаючисъ ласкавой увагѣ П. Т. Публика остає съ поважаньемъ
Антоній Кожеложекъ
Рынокъ ч. 29, переходя каменія в. Ербара, напротивъ до. Бзуитѣвъ. (6-6)